

(beschrijving der werken):

- renoveren loods/schuur;
- aanleggen verharding;
- bouwen kippenhok;
- aanleggen zwembad;
- stallen caravan;

te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van juli 2000;

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben
te in de periode gaande van juli 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 30.08.2004.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 23 januari 2007, 15de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Verklaart de telastleggingen sub 1 en 2 bewezen in hoofde van de gedaagde en veroordeelt hem voor deze feiten samen tot een geldboete van € 1.000 alsook tot het betalen van de gedingkosten begroot op € 57,04, en tot het betalen van een vergoeding van € 25.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7 februari 2003 voormelde geldboete met vijfenveertig opdecimen verhoogd wordt en aldus gebracht op € 5.500.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van € 25 + 45 opdecimen = € 137,50 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert: het verwijderen van het zwembad, het slopen van het kippenhok, het wegnemen van de verharding en het gestapeld materiaal, het herstellen van het maaiveld met teelaarde en de verwijdering van het terrein van alle gesloopte materiaal.

Zulks binnen de termijn van zes maanden nadat onderhavig vonnis kracht van gewijsde zal hebben bekomen en op straffe van een dwangsom van € 200 per dag vertraging in de uitvoering van de herstelwerken.

Beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van het herstel zal kunnen voorzien voor het geval dat de plaats niet binnen de gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, zulks op kosten van de overtreder.

Op burgerlijk gebied

Veroordeelt om te betalen aan
, het bedrag van € 1 ten provisonale titel, meer de vergoedende
intrest op dit bedrag aan de wettelijke rentevoet vanaf 09 november
2004 tot heden, de gerechtelijke intrest vanaf heden en de kosten.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 2 februari 2007 door de beklagde.
- 7 februari 2007 door het openbaar ministerie.

* * *

**Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 27 maart 2008 in
het Nederlands:**

de beklagde in zijn middelen van verdediging bij monde van meester
Philippe Strubbe, advocaat aan de balie te Brugge,

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq,
substituut-procureur-generaal,

de burgerlijke partij in haar eisen bij monde van haar zaakvoerder, de
heer

* * *

1. De hogere beroepen van de beklagde en het openbaar ministerie
werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; ze zijn ontvankelijk.

2. De telastleggingen (ook wat de letterindicatie betreft) dienen als volgt
aangepast en verbeterd te worden :

“Te

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, strafbaar gesteld door de
artikelen 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de
ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het
uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen
van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op
de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen
van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter
uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van
voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en
uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en
schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het
plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken,
herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd
(instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) tot en met 30
april 2000 en vanaf 1 mei 2000, bij inbreuk op artikel 99 § 1-1°,
strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, derde en vierde
lid, 147 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de
organisatie van de ruimtelijke ordening, de bij artikel 99 § 1- 1°
bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande
vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

door op het terrein gelegen te ten kadaster
gekend onder

, in eigendom toebehorende aan
; geboren te op

, won. te

1. volgende constructies te hebben opgericht of geplaatst :

- a. een nieuwe loods/schuur,
- b. een betonnen verharding van 20 m op 15 m
- c. een kippenhok

op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode vanaf 19 juni 1999 tot 11 oktober 2000,

d. een zwembad

op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode vanaf 1 juni 2001 tot 14 januari 2003,

2. de onder A.1.a, A.1.b en A.1.c omschreven wederrechtelijke toestand te hebben in stand gehouden

vanaf de niet nader te bepalen tijdstippen in de periode vanaf 19 juni 1999 tot 11 oktober 2000 tot 30 augustus 2004,

3. de onder A.1.d omschreven wederrechtelijke toestand te hebben in stand gehouden

vanaf de niet nader te bepalen tijdstippen in de periode vanaf 1 juni 2001 tot 14 januari 2003 tot 30 augustus 2004,

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-6°, strafbaar gesteld door de artikelen 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen een grond gewoonlijk te hebben gebruikt of te hebben laten gebruiken voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten, tot en met 30 april 2000 en vanaf 1 mei 2000, bij inbreuk op artikel 99 § 1-5°.c, strafbaar gesteld door de artikelen 146, eerste lid, 1°, derde en vierde lid, 147 en

149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de bij artikel 99§ 1- 5° c bepaalde handelingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten, in casu

door op het terrein gelegen te _____, ten kadaster gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan _____, geboren te _____ op _____, won. te _____

1 .een caravan te hebben geplaatst

op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode vanaf 19 juni 1999 tot 11 oktober 2000,

2. de onder B.1 omschreven wederrechtelijke toestand te hebben in stand gehouden

vanaf het niet nader te bepalen tijdstip in de periode vanaf 19 juni 1999 tot 11 oktober 2000 tot 30 augustus 2004."

Van deze aanpassingen en verbeteringen werd aan de beklagde _____ op de terechtzitting van het hof van 27 maart 2008 kennis gegeven en de beklagde heeft er zich op verdedigd.

De aldus verbeterde telastleggingen hebben in alle onderdelen betrekking op dezelfde feitelijke gedragingen als deze die er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag liggen.

Telkens wanneer hierna verwezen wordt naar de telastleggingen, gaat het om de telastleggingen zoals hiervoor verbeterd.

3. De onder A.1.a tot en met A.1.d en B.1 te last gelegde feiten maken thans een inbreuk uit op art. 99 § 1.1° en 5° c, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005, 10 maart 2006, 16 juni 2006, 7 juli 2006, 22 december 2006, 9 november 2007 en 21 december 2007, hierna genoemd DORO.

4. Met betrekking tot de telastleggingen A.2, A.3 en B.2 is het zo dat het artikel 146, 3° lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr.14/2005 van 19 januari 2005, in werking getreden op 22 augustus 2003, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of

het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge artikel 2 lid 2 van het Strafwetboek dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het hof dient derhalve na te gaan of het onder de telastleggingen A.2, A.3 en B.2 te last gelegde misdrijf van in stand houden hier nog langer strafbaar is.

De handelingen en werken waarop de telastleggingen A.1.a tot en met A.1.d en B.1 betrekking hebben zijn volgens het gewestplan , vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 7 april 1977, gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dit is een agrarisch gebied met bijzondere waarde, ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146, 4° lid DORO. De aan de beklagde te last gelegde misdrijven van in stand houden zijn dan ook nog steeds strafbaar.

5. Voor zover bewezen zijn de feiten ten grondslag liggend aan de telastleggingen A.1.a t.e.m. A.1.d, A.2, A.3, B.1 en B.2 in hoofde van de beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is 29 augustus 2004. Sedertdien zijn er nog geen vijf jaren verstreken, zodat de verjaring van de strafvordering nog niet aan de orde is.

6. Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en het onderzoek op de terechtzitting van het hof zijn de telastleggingen A.1.a tot en met A.1.d, A.2, A.3, B.1 en B.2 in hoofde van de beklagde bewezen.

Nadat er werd vastgesteld dat de beklagde het perceel grond achter de woning gelegen in de genivelleerd had zodat het "bouwrijp" was, werd hij bij aangetekende brief van 19 juni 1999 door de burgemeester van de stad er uitdrukkelijk op gewezen dat hij voor elke constructie die krachtens de vigerende wetgeving bouwvergunningsplichtig is, voorafgaandelijk een stedenbouwkundige vergunning diende aan te vragen. Toch werd op 11 oktober 2000 door de politie vastgesteld dat de beklagde op het terrein, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zonder vergunning was overgegaan tot het nagenoeg volledig vernieuwen van een vroegere schuur/loods en het aanleggen van een betonnen vloer binnenin, zodat in feite een nieuwe loods/schuur werd opgericht. Ook was zonder vergunning een verharding voor het stapelen van materialen achter de schuur aangebracht. Het feit dat de beklagde ingevolge een brand op 23 februari 1999 in het bedrijfsgebouw van zijn vennootschap

, in afwachting van een herlocalisatie van zijn bedrijf op het bedrijventerrein , nood had aan een tijdelijke stapelruimte voor het materiaal van zijn onderneming, ontsloeg hem niet van de naleving van de decretale wetgeving inzake de ruimtelijke ordening. Noodtoestand maakt hij overigens geenszins aannemelijk.

Op 11 oktober 2000 werd ook vastgesteld dat de beklaagde zonder vergunning een kippenhok had gebouwd en een caravan op het terrein had gestald. Op 14 januari 2003 trof de politie centraal in het perceel, tegenaan de oostelijke perceelsgrens in de grond een onafgewerkt zwembad van ongeveer 7 m op 7 m aan, waarvan de bodem en de wanden bestonden uit polytheleen folie. De wandelboord rond het zwembad was in hout afgewerkt. De beklaagde verklaarde dat hij een oorspronkelijke drinkput voor landbouwdieren iets verder had uitgegraven en in de zomer van 2001 de bodem had bedekt met polytheleen folie en het zwembad verder had afgewerkt. Uit de vaststellingen op 14 januari 2003 bleek dat er recentelijk nog gewerkt was aan het zwembad. Ook voor de aanleg van dit zwembad in landschappelijk waardevol agrarisch gebied beschikte de beklaagde niet over de vereiste vergunning.

Het wordt niet betwist dat de beklaagde gedurende de periodes weerhouden in de telastleggingen A.2, A.3 en B.2 de wederrechtelijke toestanden in stand hield, ook nadat hem de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ter kennis was gebracht.

7.1. De feiten die aan de bewezen telastleggingen A.1.a tot en met A.1.d, A.2, A.3, B.1 en B.2 ten grondslag liggen zijn in hoofdte van de beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, zodat ingevolge artikel 65 van het Strafwetboek voor deze feiten samen aan de beklaagde slechts één straf, de zwaarste, dient te worden opgelegd.

7.2. De beklaagde heeft wetens en willens in landschappelijk waardevol agrarisch gebied zonder over de daartoe vereiste vergunningen te beschikken diverse constructies opgericht en een caravan gestald en deze werken en handelingen in stand gehouden, meer bepaald in de periodes nader aangegeven onder A.2, A.3 en B.2. Het belang van de gemeenschap en de buurt bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij al die tijd ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijk belang en dit van zijn gezin.

De beklaagde trok geen lessen uit een eerdere veroordeling wegens een inbreuk op de wetgeving inzake ruimtelijke ordening, daterend van 1988.

Slechts een geldboete, zoals hierna bepaald, is een passende en aangewezen bestraffing van aard de beklaagde te doen inzien dat hij zich in de toekomst strikt aan de decretale voorschriften ter zake dient te houden.

De bewezen misdrijven werden deels vóór 1 maart 2004, deels op en na 1 maart 2004 gepleegd zodat de geldboete, uitgedrukt in euro, moet worden verhoogd met 45 opdecimen.

Aan de beklaagde kan, nu hij daartoe in de voorwaarden verkeert, de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de hem opgelegde geldboete worden verleend in de mate en voor de duur zoals hierna bepaald. De straf immers, opgelegd aan de beklaagde, gaat de vijf jaar

gevangenisstraf niet te boven en hij werd tot op heden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Het is daarenboven te verwachten dat de huidige veroordeling de beklagde zal aanzetten zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig te maken.

7.3. De beklagde dient als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf verplicht te worden tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 € 25 bedraagt en dient vermeerderd te worden met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van het bewezen verklaarde feit; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding die door de beklagde verschuldigd is krachtens artikel 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 25 mei 2007), genomen in uitvoering van de programmawet (II) van 27 december 2006, in werking getreden op 8 januari 2007 en die thans na indexatie € 29,30 bedraagt.

8.1. Bij brief van 31 januari 2003 met bijlagen (stukken 41 tot en met 45) vordert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in toepassing van art.149 § 1 DORO het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door

- het verwijderen van het zwembad,
- het slopen van het kippenhok,
- het wegnemen van de verharding en gestapeld materiaal,
- het herstellen van het maaiveld met teelaarde en
- de verwijdering van alle gesloopte materiaal naar een daartoe erkende stortplaats,

dit alles onder verbeurte van een dwangsom bij de niet naleving van het bevel tot herstel. Het gevorderd herstel omvat tevens het slopen van de wederrechtelijk opgerichte loods/schuur aangezien de oprichting ervan in de geformuleerde herstellvordering uitdrukkelijk vermeld wordt onder de wederrechtelijk uitgevoerde werken, zo ook wordt aangehaald in de motivering van de herstellvordering. Van het stallen van de caravan wordt in de herstellvordering geen melding gemaakt, zodat de herstellvordering er geen betrekking op heeft.

Ook het college van burgemeester en schepenen van de stad vordert in zijn brief van 31 januari 2003 met bijlagen (stukken 38 tot en met 40) het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, onder verbeurte van een dwangsom bij de niet naleving van het bevel tot herstel. Anders dan de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur maakt het college wel melding van het wederrechtelijk stallen van de caravan, zodat het verwijderen ervan begrepen is in de herstellvordering.

8.2. In de mate dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het wegnemen van het gestapeld materiaal beoogt, is ze gesteund op een feitelijke gedraging waarvoor de rechtbank en het hof niet gevat werd, zodat ze samen met de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom niet ontvankelijk is.

Wat betreft het onderdeel "verwijderen van de caravan" in de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen is de herstellvordering niet langer gegrond. Ter terechtzitting van het hof meldde de beklagde dat de caravan verwijderd werd. Deze bewering wordt gestaafd door de door de beklagde in eerste aanleg neergelegde foto's van het terrein.

Voor het overige is het gevorderd herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen : de plaats werd niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is geen regularisatie overeenkomstig een daartoe verleende stedenbouwkundige vergunning.

8.3. De herstellvorderingen werden voor de rechter ingeleid op een ogenblik dat de vereiste van een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, ingevoerd ingevolge de wijziging van art.149 § 1 DORO door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, nog niet in werking was getreden. Krachtens art.198 bis DORO kan het hof deze vorderingen die nog niet aan de Hoge Raad zijn voorgelegd, alsnog voor eensluidend advies voorleggen, nu deze raad inmiddels is samengesteld en zijn huishoudelijk reglement op 16 december 2005 door de Vlaamse Regering is goedgekeurd (B.S. 13 januari 2006).

Het hof acht het in de gegeven omstandigheden evenwel noch nuttig, noch noodzakelijk de herstellvorderingen alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen.

8.4. Artikel 149 §1 eerste lid DORO, zoals gewijzigd, bepaalt: "Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)". Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk het hof geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. Het hof dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bestuur uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het behoort het hof niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

Het hof is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de herstellvorderingen van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, onder meer met betrekking tot het zonevreemd karakter van de uitgevoerde werken, in strijd met de geldende voorschriften voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied, de vorderingen niet steunen op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. Ze leggen aan de beklagde ook geen kennelijk onverantwoord hoge lasten op.

Kortom, tot de herstellvorderingen werd beslist door de bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werden genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij stroken met de wet.

Wel dient geen gevolg gegeven te worden aan de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het gesloopt materiaal te verwijderen naar een daartoe erkende stortplaats, aangezien er ook een andere legale bestemming aan kan worden gegeven.

8.5. Gelet op het talmen van de beklagde om tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand over te gaan werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklagde om hiertoe zelf over te gaan.

De periode sedert dewelke de beklagde reeds kon overgaan tot het uitvoeren van het herstel en de ruime termijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

9. De burgerlijke partij begrootte op de zitting van het hof van 27 maart 2008 haar schade definitief op € 1. De beklagde voerde aan dat de burgerlijke partij geen hinder kon ondervinden van de hem te last gelegde misdrijven gelet op de aanwezigheid van een hoge muur rond haar perceel.

De burgerlijke partij heeft haar zetel op het terrein, palend aan dit van de beklagde waarop de bewezen misdrijven zich situeren. Uit de klachtbrieven van de beklagde blijkt dat haar zaakvoerder, anders dan de beklagde ten onrechte voorhoudt, een goed zicht had op het terrein van de beklagde. Aangenomen kan worden dat de burgerlijke partij in haar werking enigszins werd gestoord door de bewezen misdrijven, zodat de gevorderde € 1 schadevergoeding kan toegekend worden.

**OP DEZE GRONDEN,
Het hof, rechtsprekend op tegenspraak**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen 2, 38, 40, 41 en 100 Strafwetboek, 162, 190, 194, 195, 210 en 211 Wetboek van Strafvordering, 1, 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,
5 van het decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving,
1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,
28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,
77 van het K.B. van 27 april 2007 genomen in uitvoering van de programmawet (II) van 27 december 2001,
1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,
1385 bis e.v. van het Gerechtelijk Wetboek,
1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

verklaart de hogere beroepen ontvankelijk en er ten gronde over oordelend:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

Op strafgebied :

verbetert de telastleggingen zoals hoger onder randnummer 2 vermeld,

veroordeelt de beklaagde voor de telastleggingen A.1.a tot en met A.1.d, A.2, A.3, B.1 en B.2 samen tot een geldboete van € 1.000, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op € 5.500 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar voor de helft van de geldboete en van de vervangende gevangenisstraf waartoe de beklaagde wordt veroordeeld,

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 29,30,

verklaart de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur wat betreft het wegnemen van het gestapeld materiaal, en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom niet ontvankelijk,

verklaart de vordering van het college van burgemeester en schepenen van de stad wat betreft het verwijderen van de caravan, niet langer gegrond,

beveelt aan de beklagde over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de verbeterde en aangepaste telastleggingen vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden door

- het slopen van de opgerichte nieuwe loods/schuur
- het verwijderen van het zwembad,
- het slopen van het kippenhok,
- het wegnemen van de verharding,
- het herstellen van het maaiveld met teelaarde en
- de verwijdering van alle gesloopt materiaal op een legale manier,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet aldus in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de stad van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de stad door de beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van € 35 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van € 35 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklagde tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 57,04 in eerste aanleg en op € 82,50 in hoger beroep,

op burgerlijk gebied :

verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en er ten gronde over oordelend:

veroordeelt de beklagde om aan de één euro definitieve schadevergoeding te betalen, meer de verwijlinteresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden en de kosten.

Kosten:		
	Afschriften:	19,95
	Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
	Dagvaarding:	25,05
		75,00
	+ 10 % :	7,50
	Totaal :€	82,50

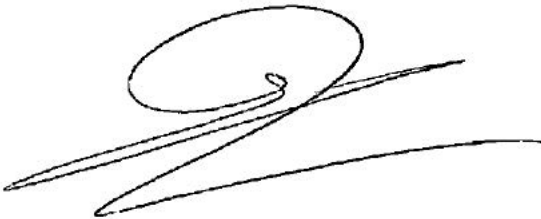
Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **25 april 2008**.

Aanwezig :

Dirk Van Remoortel, kamervoorzitter,
Erik Van de Sijpe , raadsheer,
Marijke Schautteet, raadsheer,

Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal,

Kristoffel Goossens, griffier,

Kristoffel Goossens

Marijke Schautteet

Erik Van de Sijpe

Dirk Van Remoortel

ARS-nr. : 2008/1615

Aangeboden op **29 APR. 2008**
Niet te registreren;

177/1:
De s.a. inspecteur,
M. CASSAN